

การพัฒนารูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล

THE DEVELOPMENT OF MENTORING SUPERVISION MODEL FOR THE ENHANCEMENT ON CLASSROOM ACTION RESEARCH COMPETENCY OF TEACHERS IN BAN SRIMONGKOL MUNICIPALITY SCHOOL

ธนวิกร สว่างศรี*
สังกัดเทศบาลเมืองหล่มสัก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล 2) พัฒนารูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล 3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล 4) ประเมินผลรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ด้วยวิธีการดังนี้ 4.1) ประเมินสมรรถนะในการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้นิเทศ 4.2) ประเมินสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ 4.3) ประเมินความพึงพอใจของครูผู้นิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ 4.4) ประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ และ 4.5) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนในระดับสายชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 18 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 324 คน ของโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนในระดับสายชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 16 คน จำแนกเป็นครูผู้นิเทศ จำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 179 คน โดยใช้สูตร Taro Yamane ของโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสำรวจ และประเด็นสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย () ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1) รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน มีชื่อว่า ไอพีดีอี (IPDE Model) ประกอบด้วย หลักการ กระบวนการนิเทศที่มีขั้นตอนสัมพันธ์กัน และวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะการนิเทศและการทำวิจัยในชั้นเรียน รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนา ขึ้นตอนประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 Informing : I ให้ความรู้ก่อนการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนที่ 2 Planning : P วางแผนการนิเทศ

* วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลหล่มสัก ถนนวิจิ ตำบลหล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ 67110
โทร. 081-4904432 tanavi.k11@gmail.com

ให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนที่ 3 Doing : D การดำเนินการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำได้แก่ 1) การประชุมก่อนการสังเกต (Preconference) 2) สังเกต (Observation) 3) การประชุมหลังสังเกต (Post conference) ขั้นตอนที่ 4 Evaluation : E การประเมินผลการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ โดยมีการกำกับติดตามทุกขั้นตอน (Monitoring) และเงื่อนไขในการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งรูปแบบการนิเทศที่พัฒนามีประสิทธิภาพโดยผ่านการตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ

2) ผลการใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำไอพีดีอี (IPDE Model) พบว่า ครูผู้นิเทศมีสมรรถนะในการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับสูงมาก และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนก่อนและหลังใช้รูปแบบการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ มีสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงมาก และมีความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับสูงมากที่สุด และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้รับการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ

คำสำคัญ: รูปแบบการนิเทศ การให้คำปรึกษาแนะนำ วิจัยในชั้นเรียน.

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) study data base in development of Mentoring Supervision Model for the enhancement on classroom action research competency of teachers in Bansrimongkol Municipality School, 2) development of Mentoring Supervision Model for the enhancement on classroom action research competency of teachers in Bansrimongkol Municipality School, 3) test development of Mentoring Supervision Model for the enhancement on classroom action research competency of teachers in Bansrimongkol Municipality School, 4) evaluate development of Mentoring Supervision Model for the enhancement on classroom action research competency of teachers in Bansrimongkol Municipality School : 4.1) to evaluate the performance of mentoring supervision, the teacher supervision, 4.2) to evaluate the performance of the research in the classroom of a teacher the supervision, 4.3) to evaluate the satisfaction of teacher supervision on the form Mentoring Supervision Model, 4.4) to evaluate the satisfaction of the supervising teacher on the form Mentoring Supervision Model and 4.5) to assess the achievement of students. The population used in this research were 18 secondary school teachers, the secondary school students 1-3 were 324 students of Bansrimongkol Municipality School. The sample used in this study were 16 secondary school teachers and classified as teacher supervision use were 8 teachers, teacher at the supervision were 8 teachers, using purposive sampling, the secondary school students 1-3 were 179 students using Taro Yamane's theory of Bansrimongkol Municipality School in Semester

2, Academic Year 2012, The tools used in this research were a document analysis form, interview form, tests, questionnaires, observation form, and focus-group items. Data were analyzed in terms of percentage (%), mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), t-test dependent and content analysis.

The results of the research were as follows: 1) A Mentoring Supervision Model for the enhancement on classroom action research competency called IPDE Model consisted of principles associated with the process of supervision, and objectives to develop enhance supervision and classroom action research competency and Mentoring Supervision Model developed. Process consisted of four steps : Step 1 Informing : I provide prior knowledge for mentoring supervision, Step 2 Planning : P planning, mentoring supervision, Step 3 Doing: D operations mentoring supervision for consultations include : 1) Pre conference, 2) Observation, 3) Post conference, Step 4 Evaluation : E evaluation of mentoring supervision. The monitoring process and conditions in the application form. This form of communication was developed through effective monitoring improvement by expert. 2) the use of a mentoring supervision, IPDE Model found that teachers supervising a competency in mentoring supervision level was very high, and understanding about the research in the classroom before and after the implementation of the supervision model were statistically significant different at the .01 level by the use of a model of communication with the higher average prior to use, and supervision than previous of the supervision model. Performance in the classroom research is very high. And are satisfied with the mentoring supervision model, mentoring supervision was at a high level as possible. The student achievement before and after the mentoring supervision model, of the supervising teacher were statistically significant different at the .01 level by using the supervision model. Student achievement was higher than before using the mentoring supervision model.

Keywords : Mentoring Supervision Model, Classroom action research.

1. บทนำ

การพัฒนาการศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกโดยไม่หยุดยั้ง ดังนั้นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาสื่อคุณภาพของคนที่ต้องเข้ารับการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 มีความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การที่จะพัฒนา

ผู้เรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายดังกล่าวได้นั้น ครูมีความชำนาญอย่างยิ่งในฐานะผู้จัดประสบการณ์และชำนาญการในกระบวนการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุและผล พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรมให้แก่ผู้เรียน ครูจึงต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความสามารถจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้อง เพื่อให้รู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก แต่สภาพปัญหาเกี่ยวกับครูและบุคลากรทางการศึกษาบางส่วนยังขาดความรู้ ความสามารถและทักษะในการจัดการเรียนการสอนการถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ ขาดความมีจิตสำนึกและจิตวิญญาณของความเป็นครู ยังไม่กระตือรือร้นในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 7 มาตรา 12 ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครู โดยให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพครู โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิต และพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 10 พุทธศักราช 2550-2554 กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยว่า การพัฒนาประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นให้ความสำคัญกับการวิจัยและการพัฒนาในทุกสาขาวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ กระบวนการคิดและวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถนำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศชาติ และรวมถึงพัฒนาความสามารถของประเทศในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในระดับนานาชาติ จะเห็นได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการสิ่งที่ครูใช้ในการประเมินการทำงานของตนเอง และเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในขณะที่ปฏิบัติงานสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ แต่สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนและการทำวิจัยของครูในปัจจุบัน สื่อการทำกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมวิจัยแบบแยกส่วน และทำกันในกลุ่มครูเพียงเล็กน้อย เนื่องจากครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย และคิดว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องยาก ต้องอาศัยความรู้ความสามารถเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับวิธีทำ เป็นการทำวิจัย ดังนั้น สภาพที่ปรากฏให้เห็นในโรงเรียนจึงเป็นภาระของครูที่ทำหน้าที่สอนโดยเน้นแต่การจัดกิจกรรมการสอนเพียงอย่างเดียว ไม่ได้มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียน

การสอนหรือพัฒนาวิชาชีพครู (สุวิมล ว่องวาณิช 2553 : 3-4) การทำวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนจัดเป็นการวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากการปฏิบัติการวิจัยในบริบทของชั้นเรียนตรงตามนิยามของการวิจัยในชั้นเรียน

จากการศึกษาสภาพและข้อมูลพื้นฐานด้วยวิธีการศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สัมภาษณ์ครูในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ด้านสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ยังขาดการพัฒนาเท่าที่ควร และไม่ต่อเนื่อง กล่าวคือ ครูมีการทำวิจัย แต่การดำเนินการวิจัยส่วนใหญ่ทำเพื่อให้มีผลงานตามนโยบาย ไม่ได้ทำเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างจริงจัง และครูยังไม่สามารถทำวิจัยที่ถูกต้องด้วยตนเองอย่างมั่นใจ การเขียนรายงานการวิจัยยังไม่ถูกต้อง ขาดคุณภาพ ทั้งต้องปรับปรุงแก้ไข

จากสภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหาด้านทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล สังกัดเทศบาลเมืองหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งถือว่าเป็นสมรรถนะเฉพาะด้าน ผู้บริหาร ตัวแทนครู และผู้วิจัยซึ่งทำหน้าที่รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า จะต้องมีการพัฒนาครูโดยให้ความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้องมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้นำหลักการ ทฤษฎีและแนวคิดของนักวิชาการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการวิจัยในการสร้างรูปแบบการพัฒนาการนิเทศให้คำปรึกษา แนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล สังกัดเทศบาลเมืองหล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อให้การดำเนินการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพสูงสุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมิ่งคล

2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมิ่งคล

2.3 เพื่อ ประเมินผลรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้นิเทศ โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมิ่งคล ดังวิธีการดังนี้

2.3.1 ประเมินสมรรถนะในการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้นิเทศ

2.3.2 ประเมินผลสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ

2.3.3 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้นิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ

2.4.4 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ

2.4.5 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน คือ ผู้บริหาร จำนวน 3 คน ครูผู้สอน จำนวน 28 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 4 ห้อง จำนวน 324 คน ของโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมิ่งคล อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน คือ ผู้บริหาร จำนวน 3 คน ครูผู้สอนระดับสายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 16 คน จำแนกเป็นครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศ จำนวน

8 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ได้มาโดยการใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane (ที่ระดับความคลาดเคลื่อน.05) จำนวน 179 คน ของโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมิ่งคล อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

3.2 ระยะเวลาในการวิจัยในครั้งนี้ กำหนดระยะเวลาในการวิจัยของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท

3.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ

3.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย

1) สมรรถนะการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้รับการนิเทศ ได้แก่

2) ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ

3) ความสามารถในการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ

3.3.3 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้แก่

1) ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2) ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.3.4 ความพึงพอใจของครูผู้นิเทศที่มีต่อการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ

3.3.5 ความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ

3.3.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

4. ผลการวิจัย

1. รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนมีชื่อว่า รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) เป็นกระบวนการนิเทศ 4 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 Informing : I ให้ความรู้ก่อนการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนที่ 2 Planning : P วางแผนการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนที่ 3 Doing : D การดำเนินการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ได้แก่ 1) การประชุมก่อนการสังเกต 2) การสังเกต และ 3) การประชุมหลังการสังเกต ขั้นตอนที่ 4 Evaluation : E การประเมินผลการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำโดยมีการกำกับติดตาม ทุกขั้นตอน (Monitoring) เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพ และองค์ประกอบด้านเงื่อนไขในการดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพและองค์ประกอบด้านเงื่อนไขในการนำรูปแบบไปใช้

2. ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนสรุปได้ดังนี้

2.1 การประเมินสมรรถนะการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้นิเทศ หลังจากใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้นิเทศ มีสมรรถนะการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ด้านความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 91.13) ยอมรับสมมติฐาน การวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้นิเทศ มีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 87.50) และมีความสามารถในการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 94.75)

2.2 การประเมินสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศหลังจากใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี ในภาพรวม พบว่า ครูผู้รับการนิเทศ มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 88.93) ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้รับการนิเทศ มีความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ

86.86) และครูผู้รับการนิเทศ มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 91.67)

2.3 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้นิเทศ ที่มีต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี โดยภาพรวมพบว่า ครูผู้นิเทศมีความพึงพอใจ ต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.72) ยอมรับสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้นิเทศ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านองค์ประกอบของรูปแบบมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.70) รองลงมา ได้แก่ ด้านผลของการนำรูปแบบไปใช้ ($\bar{X}$ = 4.23, S.D. = 0.73) และด้านการนำรูปแบบไปใช้ ($\bar{X}$ = 4.13, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

2.4 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = 0.73) ยอมรับสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้รับการนิเทศ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการนำรูปแบบไปใช้และด้านผลของการใช้รูปแบบมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.23, S.D. = 0.70) รองลงมา ได้แก่ ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.72) และด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้ ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

2.5 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ พบว่า ก่อนและหลังการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ พบว่า ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนมีผลการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยอมรับสมมติฐาน ที่กำหนดไว้โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษานำ ไอพีดีอี นักเรียนทุกห้องมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ

5. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบลำดับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล มีชื่อว่ารูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) มีองค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบเชิงหลักการ คือ การนิเทศการสอนให้คำปรึกษาแนะนำ ให้มีความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์และองค์ประกอบเชิงกระบวนการ ในการปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 Informing : I ให้ความรู้ก่อนการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนที่ 2 Planning : P วางแผนการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนที่ 3 Doing : D การดำเนินการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ได้แก่ 1) การประชุมก่อนการนิเทศ (Pre conference) 2) การสังเกต (Observation) 3) การประชุมหลังการสังเกต (Pre conference) ขั้นตอนที่ 4 Evaluation : E

2. การประเมินผลการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ โดยมีการกำกับติดตามทุกขั้นตอน (Monitoring) เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพ และองค์ประกอบด้านเงื่อนไขไปใช้ในการนำรูปแบบไปใช้ 2 ประการ คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา มีนโยบายการสอนของครูสนับสนุนส่งเสริมตามนโยบายให้เกิด เป็นรูปธรรม มุ่งมั่นที่จะพัฒนาการสอนของครู กำกับติดตามให้คำปรึกษาแนะนำ ประเมินผล แก้ไขปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง ตั้งงบประมาณสนับสนุนด้านสื่อ อุปกรณ์อย่างเพียงพอ อำนวยความสะดวก และสร้างกำลังใจให้กับครู 2) ครูผู้สอน มีความตั้งใจที่จะพัฒนาการสอนอย่างจริงจัง ตระหนักในหน้าที่อุทิศตนที่จะพัฒนาการเรียนของนักเรียน แก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนผู้วิจัยอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

3.1 การประเมินสมรรถนะการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้นิเทศ หลังจากใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้นิเทศ มีสมรรถนะการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ด้านความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูงมาก ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรูญพร ลำไย (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาถ้าขั้นตอนการดำเนินการนิเทศ ประกอบด้วยดังนี้ การประชุมก่อนการสังเกต การสังเกตการณ์สอน การวิเคราะห์ข้อมูล และการประชุมหลังการสังเกต และจัดให้มีแผนการนิเทศภายใน ส่งผลให้ครูผู้นิเทศได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนมีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำสูง

3.2 การประเมินสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ หลังจากใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) ในภาพรวม พบว่า ครูผู้รับการนิเทศ มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูงมาก ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 สอดคล้องกับ อรวรรณ เหมือนสุดใจ (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า หลังจากครูได้รับการนิเทศการสอนแบบ เลื่อนนิเทศเพื่อน ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น

3.3 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้นิเทศ ที่มีต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้นิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ยอมรับสมมติฐาน ขั้นที่ 3 ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า ครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่นิเทศ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

3.4 ประเมินผลความพึงพอใจ ของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศ ให้คำปรึกษา ให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) โดยภาพรวมพบว่า ครูผู้รับการนิเทศ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

ยอมรับสมมติฐาน ข้อที่ 4 ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาพบว่า ครูวิทยาศาสตร์ ผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ ที่ได้รับการนิเทศ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ

3.5 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศพบว่า ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยอมรับสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี นักเรียนทุกห้องมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ก่อนใช้รูปแบบการนิเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณา พิงธรรม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามแนวปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนอยู่ในระดับดี นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกิดการพัฒนาศักยภาพไปในทางที่ดีขึ้น

6. ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพทุกขั้นตอน สามารถพัฒนาสมรรถนะการนิเทศและการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงควรนำรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำไปใช้ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลทุกแห่ง และสภาพศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย

2. ผลจากการนำรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี ไปใช้ พบว่า ในการทำเป็นการนิเทศให้เกิดประสิทธิภาพนั้นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการนำรูปแบบการนิเทศไปใช้ คือ การกำกับติดตามดูแล (Monitoring) ในทุกขั้นตอน ดังนั้น ผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศ จะ

ต้องให้คำปรึกษาแนะนำ อย่างใกล้ชิดช่วยเสนอแนะ ให้ความรู้ในข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเหลือครูผู้สอน ซึ่งในขั้นตอนการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ควรให้ความรู้ทั้งข้อมูล เอกสารที่เกี่ยวกับการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ และการทำวิจัยในชั้นเรียนกับครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ พร้อมทั้งประชุมร่วมกันให้มีความเข้าใจในการนิเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) เป็นรูปแบบที่สามารถพัฒนาสมรรถนะการนิเทศของครูผู้นิเทศ พัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการวิจัยให้เพิ่มขึ้นโดยการนำรูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี (IPDE Model) ไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาอื่นๆ อีกต่อไป

2. ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี สามารถส่งเสริมสมรรถนะการนิเทศและสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศได้ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ดังนั้นควรมีการศึกษาต่อยอดเกี่ยวกับการเปรียบเทียบกับรูปแบบการพัฒนาอื่นๆ เช่น เปรียบเทียบสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ ไอพีดีอี กับรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ เป็นต้น

7. บรรณานุกรม

1. กนิษฐา เชาววัฒนกุล. (2553). “การพัฒนาแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาการสอนคณิตศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

2. เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. (2552). “การพัฒนา รูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแนวความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาควิชาหลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
3. กฤษณา พึ่งธรรม. (2544). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามแนวการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและสถิติการศึกษา) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
4. จรุงพร ลำไย. (2547). “การนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนและการนิเทศโดยผู้บริหารเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
5. วิชรา เครือคำอ้าย. (2552). “การพัฒนา รูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาควิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
6. สัจด์ อุทรานันท์. (2530). การนิเทศการสอนหลักการทฤษฎีและปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสยาม.
7. สุวิมล ว่องวาณิช. (2553). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
8. อรวรรณ เหมือนสุดใจ. (2545). “การนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
9. Acheson, Keith A. and Meredith D. Gall. (1968). *Clinical Supervision and Teacher Development Preservice And Inservice Applications*. U.S.A. : John Wiley & Sons, Inc, 2003.
10. Allen, D.W., and Le Blance, A.C. (2005). *Collaborative Peer coaching*. Crowin press.
11. Glatthom, Allam A. (1990). *Differentiated Supervision*. Washington D.C. : Association for Supervision and Curriculum Development.
12. Allyn and Bacon. Glickman, Carl.D. and Stephen P. Gordon and Jovita M. Ross-Gordon. (2010). *Supervision and Instructional leadership: A Developmental Approach*. 8th ed.. Boston, MA:
13. Glickman, Carl.D. and Stephen P. Dordona and Kovita M. Ross-Gordon. (1995). *Supervision and Instructional Leadership : A Developmental Approach*. 3th ed.. Boston, MA :